

**Thema's voor de Kringen
seizoen 2014-2015**

**“De Liefde”
1Kor.13 en Joh.13:34-38**

Oscar Griffioen

Zout en Licht gemeente Hilversum
Kringseizoen 2014-2015
Thema: Liefde, Aanvaarding en Vergeving

Introductie

Aan het slot van het vorige seizoen hebben we als woensdagavondkringleiders na een korte evaluatie van het seizoen het plan opgevat om ook voor het seizoen 2014-2015 op de kringen te praten/ te brainstormen/ te discussiëren over een gezamenlijk thema dat past bij ons als gemeente in deze tijd. Het thema is de liefde na aanleiding van 1Korinthe 13 en daarbij willen we ook gedachten en opmerkingen uit het boek van Jerry Cook gebruiken, "Liefde, Aanvaarding en Vergeving".¹

Dit thema zal groot genoeg zijn om de te plannen 19 kringavonden² te voorzien van "materiaal" om een goed gesprek met elkaar te beginnen. De bedoeling is net als voorheen op de kringavonden dat vanuit fellowship met elkaar, relatie ontwikkeld en daarbij van elkaar te leren, met elkaar te leren en elkaar zo op te bouwen in onze relatie met God de Vader, Jezus en de Heilige Geest en vandaaruit met elkaar en de "wereld" om ons heen.

Indien we elkaar liefhebben zoals Jezus ons lief heeft, zal de maatschappij om ons heen zien dat we Jezus' discipelen zijn (Joh.13). Maar wat is die liefde dan en hoe kan ik het ontvangen en hoe heb ik met Zijn liefde lief...?

Misschien is dit wel een levenslang thema om mee bezig te zijn en aan te werken.

We denken dan als kringleiders dat voor een ieder deze avonden en deze thema's van belang zijn en interessant. Want, hoe dan ook, we zijn allen leerlingen van Jezus – niets minder en niets meer...!

Net als voorgaande jaren bestaat dit materiaal uit thema's voor één avond, met een korte achtergrond, informatie, gedachte, citaat (in cursief) en mogelijke discussie/gespreksvragen. Ook voor dit seizoen zijn we gemeente als een groep mensen die Jezus tezamen brengt voor een gemeenschappelijk doel. De aanwezigen "maken" dus met elkaar de avond. Er is alle vrijheid bepaalde discussievragen al dan niet te gebruiken en desnoods een thema te spreiden over meerdere avonden. Deze outline's zijn een opzet en een handvat om een avond vorm te geven, een gesprek te beginnen, geen dictaat. Ons gebed is dat elke avond beleefd wordt als een ontspannen samen zijn waar een ieder zich thuis voelt en op zijn of haar gemak om vanuit het dagelijks leven en de vriendschap met Jezus naar elkaar te luisteren, van elkaar te leren en voor elkaar te bidden.

Het is tevens onze wens dat de ideeën na aanleiding van het boek van Jerry Cook een reden zijn om het boek zelf aan te schaffen. Daarom geven we hier de gegevens:

Jerry Cook, Liefde, Aanvaarding en Vergeving
Uitgeverij Gideon
ISBN: 978-90-6067-215-0
Prijs (onder voorbehoud) €12,50

Veel zegen toegebeden!
Namens de kringleiders,

Oscar Griffioen

¹ Voor alle duidelijkheid: we spreken dus over de liefde van God voor ons, als christenen onder elkaar en vanuit de gemeente naar de mensen om ons heen. Liefde zoals bijv. als ouders naar kinderen en als man en vrouw naar elkaar komt hier als afzonderlijk thema niet ter sprake.

² Elke 2^e en 4^e woensdagavond van de maand. Start 10 sept. 2014. Laatste avond 24 juni 2015. 24 december is niet meegeteld.

Thema's van de 19 avonden

- 1 – Joh.13 en 1Kor.13
- 2 – Wees perfect! Matt.5:48 en Luc.6:36 (een Vader als voorbeeld)
- 3 – Bid voor je vijanden... Matt.5:44 en Luc.23:34
- 4 – Abstract of persoonlijk praktisch?!
- 5 – Kenmerk van Gemeente –zijn: heelheid, veiligheid
- 6 – Aanvaarding en Vergeving als uitingen van Liefde
- 7 – Fundament van de gemeente: waarom doen we de dingen die we doen...?
- 8 – Liefde sluit niemand uit – klein en groot binnen de gemeente
- 9 – Gemeente als Gods Instrument I – liefde is te zien (Joh.13; Hand.2:46-47)
- 10 – Gemeente als Gods Instrument II – twee modellen, Matt.13.
- 11 – Gemeente als Gods Instrument III – twee modellen (vervolg)
- 12 – Ieder kan (en wil) gebruikt worden
- 13 – Toegerust tot dienstbetoon I – door de Geest
- 14 – Toegerust tot dienstbetoon II – door Gods Woord
- 15 – Ieder zijn/haar eigen bediening – Ruimte voor elkaar...
- 16 – Liefde kan moeilijkheden aan
- 17 – Liefde is dienstbaar I – de Gemeente als "dienares"
- 18 – Liefde is dienstbaar II
- 19 – Terugblik en blik vooruit

Bijlage I – De twee modellen in een overzicht (voor # 11)

Bijlage II – Voor de kringleiders en/of gespreksleiders

1 Johannes 13 en 1Korinthe 13

In Johannes 13 geeft Jezus het enige gebod van het Nieuwe Verbond. Heb elkaar lief zoals Ik jullie heb liefgehad.

Paulus schrijft – we geloven door de inspiratie van de Heilige Geest – dat van geloof, hoop en liefde, de laatste de grootste is en altijd blijft. Zie 1Korinthe 13.

De liefde van Jezus die we kunnen ontvangen en waarmee we elkaar liefhebben, maakt ons "discipelen" van Jezus en maakt ons één en als zodanig "de gemeente" (Gr. Ekklesia, een groep mensen die Jezus samenbrengt voor een gemeenschappelijk doel). Het is dus niet op basis van locatie, een gezamenlijke doctrine of een afgesproken liturgie dat we 'gemeente' zijn.

Discussievragen

1. Lees Joh.13:34-38. Wat vind je van Petrus' respons op Jezus' Nieuwe Gebod? Wat zou jouw respons zijn?
2. Wanneer we over liefde spreken, wat is jouw (eerste) idee of definitie van liefde? Hoe is dat al te zien in je leven? In hoeverre is liefde voor ons en jou een (abstract) begrip en idee? Wat is de grootste belemmering om te doen wat we "geloven" als het om liefhebben gaat?
3. Waarom is het voor ons makkelijker Jezus te volgen en te dienen (zie Petrus' reactie) dan Jezus' liefde voor onszelf te ontvangen?
4. Lees met elkaar hardop (bijv. ieder om beurt een vers) 1Kor.13. Wat maakt je blij in dit hoofdstuk? Wat geeft je een ongemakkelijk gevoel? In welke mate is dit een lofzang op de (abstracte) liefde? Welk vers (idee) vind je als mens "absurd" en misschien gewoonweg "te hoog gegrepen" (en dus *onhaalbaar*)? Spreekt dit hoofdstuk over een ideaal wat we (n)ooit zullen bereiken of is het een realiteit ("de weg die omhoog voert," zie slot 1Kor.12)? Is dit hoofdstuk een bemoediging of juist een ontmoediging voor ons? Waarom?
5. *Het is dus niet op basis van locatie, een gezamenlijke doctrine of een afgesproken liturgie dat we 'gemeente' zijn.* Klopt deze stelling? Waarom wel/niet?

2 Wees perfect!

Lees met elkaar: Matt.5:48 en Luc.6:36. Bekijk de context waarin Jezus dit zegt.

Indien we liefhebben, op welke manier dan? Of anders: met welke "vorm" van liefde? Als we over liefde spreken, dienen we te weten welke definitie we hanteren. Indien niet dan praten we langs elkaar heen en dan kunnen we zelfs onszelf en anderen "misleiden".

Wanneer God liefde is, is dat niet het softe liedje van de TV en het is niet erotisch getint. Het is tevens niet manipulatief met een verborgen agenda en ook niet exclusief wat anderen buiten sluit.

*Ook wij, als Gods kinderen, mogen **niet** liefhebben met een egocentrische motivatie (liefhebben om iets te krijgen, Eros) en ook **niet** op basis van de regels van de wet en wegens de "locatie" waar we zijn (bijv. in de kerk op zondagmorgen) (liefhebben om iets te bewijzen, dat je "goed en rechtvaardig bent", Nomos).*

Nee, onze liefde waarmee we God, elkaar en de mensen om ons heen "in de wereld" liefhebben, dient onvervalst, consequent en zichzelf gevend te zijn en onvoorwaardelijk en "als God" te zijn (Agape).

Discussievragen

1. Lees Ef.5:1. Net als in de twee bovenstaande teksten worden we opgeroepen te zijn en te doen zoals onze Vader. Is dit mogelijk denk je? Met andere woorden: waren Jezus en Paulus reëel in deze opdrachten? Of is het slechts symbolisch bedoeld? Motiveer je antwoord.
2. Wat is de context van het "perfect" zijn in Matt. en Luc.?
3. Het lijkt erop dat "echte liefde" geen onderscheid maakt tussen mensen, vrienden of "vijanden". Is dat volgens jou ook zo?
4. We kunnen liefde hebben met "eros", "nomos" en "agape", resp. liefhebben om iets te krijgen, liefhebben om jezelf te bewijzen en liefhebben om lief te hebben. Is "agape" voor ons als mensen mogelijk?

3 Bid voor je vijanden

Lees Matt.5:44 en Luc.23:34.

Jezus deed zelf wat Hij ons als zijn leerlingen opdraagt: Bidden voor je vijanden en degenen die je vervolgen. Dit is alleen mogelijk wanneer je daadwerkelijk liefhebt. Jezus' liefde voor de mensen om Hem heen, was echt: een liefhebben niet alleen met woorden, maar juist ook met daden.

De Evangeliën spreken veel over het feit dat Jezus "met ontferming bewogen" was. Het is een liefde die van binnenuit komt en in daden overgaat.

Door heel de geschiedenis van de gemeente (dus de kerkgeschiedenis) heen, zijn er voorbeelden van christenen die vervolgd werden wegens hun geloof in Jezus die in vreselijke omstandigheden baden voor hun "vijanden" en vervolgers.

Discussievragen:

1. De beiden teksten tonen aan dat Jezus in de Bergrede niet slechts symbolisch over liefde spraken en ook niet over "bidden voor je vijanden". Dat Jezus aan het Kruis bad voor zijn "vervolgers", is dat niet een *absurde* vorm van liefde? Wanneer we Jezus volgen en willen worden als Hem, maakt ons dit voorbeeld van zijn daadwerkelijke liefde niet "ongemakkelijk"?
2. Hoe gaan wij met "vijanden" en "tegenstanders" om? Hebben we die wel? Kennen we in het huidige Westen (en dus ook in Nederland) "vervolging"? Motiveer je ideeën.
3. Welke zegen brengt het (voor jezelf) wanneer je met de dood in de ogen (zoals Jezus aan het Kruis), bid voor je tegenstanders?
4. Geloof gaat aan kennis vooraf. Wanneer we in God geloven, willen we Hem beter leren kennen. Wanneer we Hem beter leren kennen, brengt dat vaak "spanning" voor ons geloof teweeg: Hoe meer we beseffen, weten en ervaren dat God als Vader goed is, des te meer we soms niet begrijpen dat Hij zo "passief" is als het gaat om het kwade tegen te gaan, te voorkomen of in te grijpen. Wat is jouw verklaring hiervoor?

4 Abstract of persoonlijk praktisch

Lees 1Kor.13:4-7.

Dit is het meest geciteerde hoofdstuk en gedeelte uit de Bijbel door alle generaties heen. Sommigen zien het als een mooie tekst voor een jong bruidspaar. Anderen zien het als een mooi streven. Sommigen als een Ode aan de liefde.

Is het abstract voor ons? Of is het een waarheid waar we "iets mee moeten" (en willen we dat ook)?

Paulus schreef dit aan een gedesillusioneerde gemeente vol van ruzie, onenigheid, wanorde en onvrede. Het hoofdstuk staat te midden van zijn onderwijs over de gemeente als "een lichaam" en hoe zich te gedragen wanneer we tezamen komen.

Discussievragen:

1. Wat zouden de Korinthiërs (de oorspronkelijke lezers) van dit gedeelte begrepen hebben? Was het aanstootgevend, verhelderend, verwijtend, aansporend?
2. Wanneer je dit gedeelte leest, zie je het als iets abstracts, als poëtisch, als een gebod, ...? Waarom?
3. Wanneer je in plaats van "liefde" *God* leest – God is immers liefde (1Joh.4) – welke indruk maakt het dan op je? Wordt het dan persoonlijker of misschien juist "geestelijker"? Komt het dichterbij?
4. Wanneer je – als kind van God de Vader, Ef.5:1 – je eigen naam invult in plaats van "liefde" in dit gedeelte, wordt het dan vreemder, absurder, lachwekkend, ongemakkelijk, ...? Waarom?
5. Neem dit gedeelte de komende week dagelijks eens een paar keer door en "mediteer" erover: wees stil en vraag de Heilige Geest deze kenmerken van liefde aan je te openbaren en als kracht om vanuit te leven. (Gal.5 spreekt immers over "liefde" als een kenmerk van de vrucht van de Geest en Rom.5:22 zegt dat de liefde van God in ons hart is uitgestort door de Heilige Geest.)

5 Kenmerk van gemeente zijn

Jerry Cook schrijft in zijn boek "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" in hoofdstuk 1, dat de gemeente van Jezus Christus een veilige plaats moet zijn voor mensen die verwond zijn door zonde, tegenslag en de maatschappij.

De gemeente is niet voor perfecte mensen, maar voor zondaren. Ook voor degenen die misschien zelfs na jaren in de bediening te hebben gefunctioneerd terug gevallen zijn in zonde of een misstap hebben begaan.

Zijn mensen welkom in ons midden zoals ze zijn? Of dienen ze zich eerst aan te passen voor ze "binnen ons kring" mogen komen?

Als zondaren zich niet thuis voelen in de kerk, waar moeten ze dan heen?

De gemeente dient te zijn als haar Grondlegger die een Vriend van hoeren en zondaren was...!

Liefde, aanvaarding en vergeving zijn de grondvoorwaarden van gemeente zijn. Deze dingen dienen we onvoorwaardelijk voor elkaar te hebben en voor degenen die bij ons komen.

Heb lief!, is niet een theologisch of filosofische uitspraak.

In Gods Koninkrijk hebben we eerst lief, en dan pas maken we kennis. Liefde betekent een toewijding en toewijding is altijd een keuze.

Discussievragen:

1. Wat is jouw indruk van onze gemeente: is het een veilige plaats om jezelf te zijn? Of hebben we met elkaar (onuitgesproken) gedragsregels waar aan je als "lid" moet voldoen?
2. Indien je terug valt in zonde of bepaalde zonden hebt – van die vervelende oude gedragingen die je maar niet de baas lijkt te kunnen worden – voel je je dan onvoorwaardelijk geaccepteerd? Kan je er (met iemand in het bijzonder) over praten, het kenbaar maken? Of is het "veiliger" het niet te doen (en dus je mond te houden en het te verzwijgen) en je aan te passen aan de "goede orde"? Ervaar je en denk je dat de christenen om je heen "echt" zijn?
3. "Liefde is blij met de waarheid" en "liefde bedekt alles" (1Kor.13). Zonder dat we veroordelend worden, dienen we toch te praten over wie we daadwerkelijk zijn en waarmee we worstelen? Heeft de gemeente op dit moment een klimaat van openheid, gastvrijheid, aanvaarding en vergeving? Of is het beter "alles te bedekken onder de mantel van de liefde"? NB. Is *de mantel van de liefde* een Bijbel principe? Motiveer je antwoord.
4. In welke mate heb je dezelfde reputatie van Jezus ("Vriend van hoeren en tollenaars")? Wat kan je daaraan verbeteren?
5. Jerry Cook schrijft: *"In Gods Koninkrijk hebben we eerst lief, en dan pas maken we kennis."* Wat wordt daar denk je mee bedoeld? Wat is het risico hiervan?

6 Aanvaarding en Vergeving

Jerry Cook schrijft in zijn boek "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" in hoofdstuk 1, dat de aanvaarding en vergeving uitingen zijn van Gods liefde en dat het te zien en te ervaren dient te worden in de lokale gemeente.

A. Aanvaarding

Net als liefde is aanvaarding een keuze.

Aanvaarding betekent geen acceptatie in de betekenis dat elk gedrag wordt goedgekeurd.

Aanvaarding is het accepteren van elkaar hoe we nu zijn en ruimte geven om te worden als Jezus.

Indien we als groep christenen (gemeente) mensen accepteren zoals Jezus dat deed, maken we onszelf misschien wel helemaal niet populair.

Wanneer we elkaar liefhebben en accepteren zoals we nu zijn, dan is er mogelijkheid om te veranderen. Mensen holde bij Jezus niet weg, maar om Zijn acceptatie bleven ze bij Hem en dát veranderde hen!

Jezus was gekomen om zondaren te zoeken en te redden, niet om te bouwen aan zijn populariteit en goede reputatie, Luc.19:10

B. Vergeving

Ook vergeving is een keuze, net als Liefde!

Vergeving zoals Jezus gaf, is geen compromis sluiten.

Wegens vergeving kunnen we over problemen, gedrag en zonde praten.

Wegens vergeving – en het klimaat van genadige vergeving die we onvoorwaardelijk van God de Vader krijgen en die we elkaar ook geven – kunnen we veranderen en elkaar daarbij helpen (opbouwen) – "Vergeef elkaar," Ef.4:32.

"Vergeving betekent dat ik iemand vrij maak van mijn persoonlijk oordeel." (Catharine Marshall)

Discussievragen:

1. Jezus was een vriend van zondaren en werd daardoor door de vrome, religieuze gevestigde orde buitengesloten en werd door velen niet begrepen, Luc.15:1-2; Luc.7:34. Welke angst en onbehagen hebben en voelen wij wanneer we door anderen niet worden begrepen, wanneer we omgaan met "zondaren"? Hoe belangrijk is voor jou jouw reputatie en de reputatie van "jouw" gemeente?
2. *Wanneer we elkaar liefhebben en accepteren zoals we nu zijn, dan is er mogelijkheid om te veranderen.* In welke mate heb je dit zelf ervaren? Zijn er mensen die door jouw liefde en jouw onvoorwaardelijke acceptatie veranderd zijn?
3. Vergeving is niet goedkoop. Ben je het hiermee eens? Motiveer je antwoord.
4. Welke uitspraak uit het cursieve gedeelte spreekt je het meeste aan? Wat ga je daarmee doen?

7 Fundament van de gemeente: waarom doen we de dingen die we doen?

Gemeente zijn (Gr. Ekklesia = een groep mensen die tezamen komen of worden gebracht voor een gemeenschappelijk doel) heeft te maken met "iets" doen. Dat doen komt voort uit het samen zijn. Maar wat maakt ons dan als groep (een) "gemeente", zoals Jezus dat bedoeld wanneer Hij zegt: "Ik bouw mijn gemeente" (Matt.16:18)?

Jerry Cook schrijft hierover in hoofdstuk 2 van "Liefde, Aanvaarding en Vergeving".

De gemeente is niet de gemeente van Christus wegens een religieuze (gewijde) locatie (bijv. een kerkgebouw). Ook niet omdat we specifieke dingen doen, die "christelijk" of traditioneel kerks zijn (liturgie). Bovendien zijn we niet christenen omdat we het met elkaar eens zijn over theologische zaken (eenheid wordt niet gevonden in het met elkaar eens zijn, doctrine).

Gemeente zijn is gebaseerd op relatie met Jezus persoonlijk (zijn liefde kunnen ontvangen en daaruit leven) en elkaar nodig hebben om als discipelen van Jezus het Evangelie uit te leven en anderen tot discipelen te maken.

Indien we dit niet voor ogen houden en dit niet de basis is van ons persoonlijk leven en het leven met elkaar in deze wereld (maatschappij) dan hebben we de neiging de volgende dingen te doen: 1) we gaan van crisis tot crisis; 2) we volgen dat wat momenteel de 'mode' is; 3) we volgen een traditioneel concept.

Discussievragen

1. Groei betekent verandering en verandering betekent "pijn". Wanneer we als gemeente een organisatie zijn of worden, dan kan er van groei in het "Lichaam van Christus" geen sprake zijn. Moeilijkheden, pijn en crisis worden dan gezien als zaken die we moeten vermijden. Hoe kijk jij daar tegen aan? Zijn we als gemeente "bang" voor crises en problemen? Hoe kunnen we problemen verwelkomen? Denk aan de opvoeding van kinderen: de problemen komen vanzelf wel, maar wat is de basis van een veilige, gezond functionerend gezin (en bedenk dat de gemeente het "huisgezin van God" is)?
2. Door de geschiedenis heen hebben lokale gemeenten elkaar gekopieerd en waren leiders op zoek naar de zogenaamde gouden sleutel voor gemeente-groei en "wat is de Heilige Geest wereldwijd aan het doen waaraan we mee moeten doen?" Wat is het gevaar van deze houding? Wat kan de oorzaak zijn dat christenen zo denken en naar de "laatste mode" of strategie op zoek zijn? Is er de ruimte om anders te zijn en "niet met de laatste hype" mee te doen? Waar ben jij persoonlijk vol van en druk mee?!
3. Traditionele manieren kunnen onze zekerheid worden. Veel kerkdiensten – ook de onze (?) – zijn vaak erg voorspelbaar. We willen dat God nieuwe dingen in ons midden doet en daar "hebben we grote verwachting voor" ... Maar er gebeurt weinig (of niets). Is traditie verkeerd? Wanneer wel? Hoe kunnen we het "nieuwe" van God mogelijk maken in onze diensten (incl. de kring en bidstond bijv.)? Is er ruimte in je leven en je kring en jouw gemeente om nieuwe dingen te proberen, m.a.w. is er een "gezonde" ruimte voor experimenteren? Ervaar je (bijv. vanuit de leiding van de gemeente) dat je mag "uitstappen" in geloof? Kan je daar een voorbeeld van geven? Hoe kunnen we met elkaar een 'gezonde balans' bewaren of vandaaruit dingen doen?

8 Liefde sluit niemand uit – groot noch klein

Jerry Cook wijdt een heel hoofdstuk aan gezinnen binnen de lokale gemeente (hfdst. 6 in "Liefde, Aanvaarding en Vergeving").

Zijn kinderen daadwerkelijk belangrijk? Is dat te zien in onze houding en ons gedrag? Jerry Cook schrijft dat Jezus hem aansprak over zijn houding als voorganger naar de kinderen in de gemeente waar hij toen voorganger was. "Ik merkte hoe anders we volwassenen behandelen. Als kinderen de kerk binnen renden, grepen we ze vast, en zeiden: "Rustig aan! Wees eens een beetje eerbiedig!"

Wanneer volwassenen de gemeente binnen rennen, gingen we ervan uit dat er wel een of andere noodsituatie zou zijn en dan stapten we opzij. (...) We maten met twee maten. (...) Zonder woorden zeiden we tegen de kinderen: "Jullie zijn niet belangrijk. Christen-zijn is iets voor volwassenen". Het was deze houding die Jezus bracht tot de bekende terechtwijzing van zijn discipelen. Hij zei dat ze de kinderen tot Hem moesten laten komen. Hij leerde ons dat de wijze waarop wij kinderen behandelen een afschaduwing is van onze verhouding tot Hem, ook al hebben we een flinke dunk van onze geestelijke instelling (zie Matt.18:1-6; 19:13-14)."

Discussievragen:

1. Hoe is onze houding naar de (kleine) kinderen in onze gemeente? Hoe zou dit kunnen verbeteren? Is dit een kwestie van organisatie, een probleem voor de leiding of een zaak voor de ouders?
2. "We zien de kinderen van de gemeente niet als de kerk van morgen – ze zijn de kerk van nu". Wat zou Jerry Cook met deze uitspraak kunnen bedoelen? Ben je het er mee eens. Kan je dat uitleggen?
3. Wegens de grote van de gemeente en de afwezigheid van beschikbare en/of gewillige mensen, is er in gemeenten soms geen speciale kinderdienst. Zij blijven dan in de "samenkomst" aanwezig. Hoe ervaar jij dat? Is dat een probleem? Of juist een welkome afleiding?
4. Hoe definiëren wij (jij dus) "eerbied"? Rennende en spelende kinderen zijn vaak luidruchtig. Hoe gaan we daarmee om? Hoe zou het beter kunnen?
5. Hoe kunnen we als lokale gemeente meer gezinnen welkom heten? En hoe reageren we wanneer enkele leden van onze gemeente op zoek gaan naar een andere gemeente wegens de aanwezigheid van spelende kinderen in onze zondagse diensten? Hoe kunnen we daar goed mee omgaan? Wat is hier een "bijbelse" oplossing voor? - wat zou Jezus denk je vinden en doen?
6. In welke mate kunnen we (jij bijvoorbeeld) ouders van kinderen helpen zich thuis te voelen in de gemeente met en/of ondanks de kinderen?

9 Gemeente als Gods Instrument I – Liefde is te zien

In hfdst 3 van "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" beschrijft Jerry Cook de gemeente als Gods Instrument in de maatschappij. Jezus' liefde is te zien en te ervaren voor de mensen om ons heen.

De vraag "wat is de gemeente?" is een makkelijke vraag maar het antwoord daarop is niet zo gemakkelijk te geven. Bij gemeente – of met name bij het woord "kerk" – denken we vaak in onze cultuur aan een specifiek locatie, een gebouw. Een plaats waar gelovigen (christenen) heen gaan op bepaalde tijden (zondagmorgen 10 uur).

Is de gemeente iets statisch of juist dynamisch? Is een goede gemeente vanzelfsprekend goed georganiseerd? Bestaat er wel een "slechte" gemeente? Misschien is een slechte gemeente wel juist géén gemeente...

Discussievragen:

1. De gemeente is het Lichaam van Christus, Ef.1:22-23. En de gemeente (de christenen tezamen) zijn in de wereld zoals Christus dat was (1Joh.4:17). Wat betekent het voor jou dat de gemeente – ook "onze" gemeente – het Lichaam van Christus is? Waarin is dit zichtbaar? Wat is nodig om dit te verbeteren?
2. "De gemeente is Gods kracht in de wereld" schrijft Jerry Cook. Wat zou dat betekenen? Zie je dat vanuit onze gemeente ook zo? Waarom wel/niet?
3. Veel mensen zeggen (schrijft Jerry Cook in hfdst 3): "De kerk zien we niet zitten, maar we geloven wel in Jezus". Wanneer mensen dit vinden en zeggen, is er iets grondig mis, volgens Jerry Cook. Kan je je deze uitspraak van mensen voorstellen? (Misschien vind je het zelf ook wel?!) Wat is jouw reactie op deze uitspraak (wat zou je tegen deze mensen zeggen)? Wat is er "grondig" mis wanneer mensen dit vinden en zeggen? Hebben we dezelfde reputatie als lokale gemeente? Waarom wel/niet?
4. Op welke manier(en) laten wij (en jij dus ook) aan de mensen om ons heen de liefde van Jezus zien en ervaren? Hoe kunnen we dit verbeteren?

10 Gemeente als Gods Instrument II – twee modellen (a)

In hfdst 3 van "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" beschrijft Jerry Cook de gemeente als Gods Instrument in de maatschappij. Hij spreekt n.a.v. Matt.13 dat het goede zaad wordt gezaaid in de akker. En dat de akker de wereld is.

Dat de gemeente – Gr. Ekklesia, een groep mensen die Jezus samenbrengt voor een gemeenschappelijk doel – Gods kracht is in de wereld zien we oa. in de volgende Bijbelgedeelten:

- *De akker is de wereld, Matt.13:38*
- *Zoals de Vader Mij zendt, zo zend Ik jullie, Joh.20:21*
- *De gemeente is het Lichaam van Christus, Ef.1:18, 22-23*
- *...onder de "heidenen" (in de maatschappij), Kol.1:26-28*

Jerry Cook beschrijft twee modellen van gemeente zijn: de gemeente als akker en de wereld als akker.

Discussievragen:

1. Lees Matt.13:24-30 en 36-43. Wat valt jou in deze gelijkenis op? Welke les trek je daaruit? En wat ga je ermee / eraan doen?
2. Het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk, v.38. Als de akker de wereld is (de maatschappij waar je woont en leeft), waar zou dan je grootste invloed zijn? Kan je jouw "wereld" of akker beschrijven? Hoeveel tijd en aandacht besteed je aan deze mensen ("heidenen")? Waarom (niet)?
3. Zijn we als gemeente (in het algemeen, in alles wat we doen) meer gefocust op onszelf waar het omdraait of ligt de nadruk op wij als instrument in Gods hand en is de focus dan op de maatschappij? Kan je een voorbeeld noemen waar dat uit blijkt?
4. Zijn we als lokale gemeente volgens jou gefocust op de wereld als akker? Waaruit blijkt dat? Hoe zouden we dat kunnen (en misschien wel moeten) veranderen/verbeteren?
5. Wanneer de gemeente (Gr. Ekklesia) een groep mensen is die tezamen worden gebracht voor een gemeenschappelijk doel, kan je proberen deze specifieke groep mensen die we vormen te omschrijven? Wat is – als lokale gemeente – ons "gemeenschappelijke doel"? Waarom zijn we ons daar wel/niet bewust van? Wat zou jij willen en kunnen doen omdat te veranderen/verbeteren?

11 Gemeente als Gods Instrument III – twee modellen (b)

In hfdst 3 beschrijft Jerry Cook de twee modellen van gemeente-zijn, nav. Matt13:38

A. De gemeente als "akker"

1) Nadruk op de locatie (het gebouw bijvoorbeeld)

- Dient zichtbaar te zijn, opvallend
- Goed voor specifieke kerkelijke activiteiten
- "Een plaats waar God is"
- Organisatie, programma – "om mensen te trekken"

2) Doelstelling(en)

- Succesvol zijn hangt af van het aantal leden en bezoekers, de omvang van het budget
- Welke en hoeveel activiteiten we hebben
- Gemeente als organiseren van activiteiten
- Doel van alles wat we doen: zorgen dat mensen blijven komen

3) Hoe het functioneert

- Er wordt gewerkt met (al dan niet fulltime) professionals
- Wordt de gemeente een "cultuur" binnen de maatschappij, een speciale club
- Maken we ons druk om "bediening", taken, functies, posities, titels, ...
- De grootste groep kijkt en aanschouwt wat de anderen binnen de gemeente doen.

4) De motivatie

- Het gaat om programma's maken en plannen
- Hoe kunnen we meer mensen enthousiast maken en aantrekken?
- Hoe houden we de mensen bij ons binnen?
- Het is een vorm van het "gebruiken" van mensen – exploiteren

B. De wereld als "akker"

1) Waar de nadruk op valt...

- Aanbidding, opbouw en vermenigvuldiging
- Een groep vrienden
- Samen zijn en samen doen

2) Doelen

- Het gaat om mensen: liefde, vergeving en aanvaarding
- Ontvangen en geven

3) Het werk (bediening, taak)

- Zegen ontvangen en tot zegen zijn
- Een plaats om elkaar op te bouwen en toe te rusten
- Een plaats van genezing en herstel
- Leiders dienen om anderen te doen groeien
- Een plaats om te leren en te experimenteren (uitstappen in geloof en leiding van de Heilige Geest) (en dus genade om fouten te maken), "dienstbetoon" Ef.4:12

4) *De motivatie van de gemeente als kracht in de maatschappij*

- *Het willen brengen van en tot bron zijn van zegen, genezing, redding, en het Koninkrijk van God voor elk gebied en elk deel van de maatschappij (de wereld)*
- *Als ambassadeurs van Christus zijn, 2Kor.5:20*
- *Als leerlingen van Jezus zijn we het zout van de aarde en het licht van de wereld, Matt.5:13-14*
- *Doen wat Jezus deed, Joh.20:21*

Zie Bijlage I – de twee modellen in een overzicht

Discussievragen:

1. “Je kan bijbels gezien niet naar de kerk gaan. De kerk komt tezamen.” Leg deze uitspraak uit. Ben je het er mee eens? Motiveer je antwoord.
2. Wat zijn de grootste gevaren van gemeente als akker volgens jou?
3. “Ik ben moe van de kerk,” zeggen sommige mensen. Waarom zou dat zo zijn? Heeft dit te maken met ons beeld van kerk zijn? Kunnen mensen moe zijn van behoren tot een groep waar je je thuis voelt en op je gemak, zoals bijv. in een gezin?
4. Hoe kunnen we voorkomen dat we elkaar vermoeien met ‘kerk’-zijn?
5. Wat spreekt je het meeste aan in het gedeelte over “de akker is de wereld” (zie ook Bijlage I)? Waarom? Herken je dat in “onze” gemeente momenteel? Wat zou er verbeterd kunnen worden/ veranderd moeten worden? Hoe? En door wie?

12 Ieder kan (en wil) gebruikt worden

Wanneer we spreken over liefde, hebben we het over relatie. Liefde vindt niets zo vervelend als alleen te zijn. Wanneer liefde een kenmerk is van gemeente zijn (zie Joh.13:34-35) dan is het onmogelijk omdat alleen te doen en te zijn.

Gemeente zijn als kracht van God, is dan ook iets wat we samen doen.

Jerry Cook spreekt daarover in hfdst 5 in zijn boek "Liefde, Aanvaarding en Vergeving".

We kunnen elkaar vertrouwen en ruimte geven om te dienen en door God gebruikt te worden. In het model "de gemeente als akker" zijn er professionals die het doen terwijl de anderen toekijken. In het Bijbelse model van de "akker is de wereld" geven we elkaar de ruimte.

Die ruimte kunnen we geven volgens Jerry Cook omdat we geloof hebben in het Evangelie als een kracht en bekwaamheid, Rom.1:16. De tweede reden is dat we vertrouwen in het leven van Christus in de mensen, Kol.1:27-28.

Discussievragen:

1. Ieder kan dienen en een ieder heeft gaven. Zie oa. 1Kor.12. Waarom is er toch vaak geen ruimte dat anderen kunnen en mogen dienen? Indien we allen gaven hebben hoe kunnen we dat mogelijk maken dat het niet blijft bij een idee en theorie?
2. "Gemeente zijn dat doen we samen" is vaak gezegd. Ben je het daarmee eens? Hoe beleef je dat als lid van deze lokale gemeente? Ervaar je dat er ruimte is jezelf te ontwikkelen?
3. De kracht van het Evangelie en Christus in ons maakt ons bekwaam. Hoeveel vertrouwen heb je zelf in het evangelie... en Christus in jou? Wat is een mogelijke oorzaak om niet "uit te stappen"? Hoeveel vertrouwen heb je werkelijk in de kracht van het Evangelie en Christus in de broer en/of zus dat je met plezier ruimte geeft om door God de Vader via die ander gezegend en gediend te worden?
4. Is er ruimte voor evaluatie en desgewenst correctie en het stellen van grenzen? Dit om bijvoorbeeld te voorkomen dat er "wegens vrijheid" excessen voorkomen? Hoe ga jij om met het feit dat anderen je kunnen aanspreken op je gedrag of functioneren binnen de gemeente?

13 Toegerust tot dienstbetoon I – (a) de Heilige Geest

Binnen de lokale gemeente wil Jezus dat een ieder als levende steen gebruikt wordt tot dienstbetoon aan de ander en de maatschappij. (Jerry Cook in "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" hfdst. 4)

Ieder als Gods kind is inzetbaar om door de Vader gebruikt te worden wegens oa. de Heilige Geest. De Geest doopt in het Lichaam van Jezus Christus – geeft ons een plaats in de gemeente.

De Heilige Geest geeft een ieder bekwaamheden en gaven. Geen van die gaven en geen van de leden mogen we kleineren of aan de kant schuiven. We dienen open te staan om in liefde elkaar te accepteren en verwachting te hebben dat God – op basis van Zijn liefde – ons gebruiken wil.

Wanneer de Heilige Geest in ons woont, is dat tot zegen van de mensen om ons heen.

Discussievragen:

1. Ieder heeft gaven. Ben je het hiermee eens? Hoe worden die gaven ontdekt of zichtbaar?
2. In een voorgaand seizoen hebben we als lokale gemeente uitgebreid gesproken over de gaven van de Geest. Wat herinner je daarvan? In welke mate durf je wel of niet uit te stappen in de gaven van de Geest? Waarom is dat?
3. De Heilige Geest geeft ons een plaats in het Lichaam. Zie bijv. 1Kor.12:7-11. In welke mate is dit reëel voor je? En waar blijkt dat uit? Kan je de ander – hoe anders die ook is dan jezelf – als "geschenk" van God aan jou accepteren?
4. De Heilige Geest is het onderpand voor onszelf van alles wat God voor ons heeft (Ef.1) maar ook een bekwaamheid om ons te maken tot zegen voor de mensen om ons heen (zoals Jezus dat was op aarde). Zie jij dit ook zo? Hoe kan je dit effectiever laten zijn (meer vrucht dragen)? In hoeverre heeft de leiding van de gemeente (en de kring) hier een verantwoordelijkheid in? Wat verwacht je concreet van hen?

14 Toegerust tot dienstbetoon II – (b) het Woord van God

Binnen de lokale gemeente wil Jezus dat een ieder als levende steen gebruikt wordt tot dienstbetoon aan de ander en de maatschappij. (Jerry Cook in "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" hfdst. 4)

Ieder, als Gods kind, is inzetbaar om door de Vader gebruikt te worden wegens oa. de toerusting door het Woord van God, de Bijbel. Hier gaat het niet om de Bijbel te kennen als bewijsstuk – en het gebruik van de teksten in de Bijbel – voor het feit dat we gelijk hebben en dat we zo onze "tegenstanders" de mond kunnen snoeren. Nee, hier gaat het om het kennen van Gods Woord dat als een spiegel laat zien wie we daadwerkelijk in Vaders ogen zijn. Het is van groot belang dat de Bijbel een belangrijke plaats inneemt in ons dagelijks leven, ons denken, onze tijd en dat de Bijbel bepalend is voor ons gedrag.

Discussievragen:

1. De Bijbel is het meest verkochte boek. Is het ook het meest gelezen boek? Hoeveel tijd besteed jij per maand/ week/ dag aan of in de Bijbel?
2. 2Tim.3:16-17. Wat betekent dit praktisch voor jou? Wat dien je misschien te veranderen aan je levensstijl om deze uitspraak toe te passen in je leven als christen?
3. In welke mate ervaar je dat de Bijbel belangrijk is voor ons als lokale gemeente? Waaruit blijkt dat?
4. Hoe kunnen we elkaar helpen de Bijbel meer te waarderen, belangrijker te vinden en meer vanzelfsprekend als leidraad te zien voor ons dagelijks, persoonlijk leven? Welke rol zou je daarin zelf kunnen spelen?

15 Ieder zijn of haar bediening

Binnen de lokale gemeente wil Jezus dat een ieder als levende steen gebruikt wordt tot dienstbetoon aan de ander en de maatschappij. Jerry Cook schrijft hier ook over in "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" in het tweede gedeelte van hfdst. 5.

We kunnen en durven elkaar ruimte te geven omdat we ons bewust zijn van het feit dat de gemeente van Jezus is. Hij bouwt zijn gemeente, Matt.16:18. Indien we de gemeente zien als van onszelf, dan moeten we hard werken en onszelf verdedigen en wat we bouwen beschermen.

Leiders in de gemeente dienen voedsel te geven aan de "kudde" om te groeien en ruimte (mogelijkheden) te geven om te dienen. Gezond, bijbel leiderschap maakt discipelen.

Discussievragen:

1. Ps.127 spreekt over tevergeefs zwoegen wanneer de Heer het huis niet bouwt. In hoeverre heb jij gezwogen en het niet ervaren dat God zelf aan het bouwen is?
2. De gemeente is van Jezus. In hoeverre is dit een bevrijdende en rustgevende gedachte? In welke mate maakt dit idee ons passief en misschien wel onverschillig? Hoe kunnen we dit laatste voorkomen?
3. In hoeverre ervaar je ruimte om jezelf te ontplooien, te dienen en je gaven te ontdekken en in te zetten? Wat verwacht je van de leiding van de gemeente (incl. de kringen) om die ruimte te geven of mogelijk te maken? In welke mate ben je (echt) van plan om gelegenheden te benutten en kansen te grijpen – of vind je "dienen" en gaven gebruiken meer iets voor anderen? Welke ruimte en mogelijkheden geef je zelf aan anderen om te groeien en te dienen?
4. Wiens discipel ben jij (van wie leer je momenteel persoonlijk en in het bijzonder)? En wie is jouw discipel in wie je investeert wat je zelf al geleerd hebt?
5. Als je anderen ziet veranderen en groeien, maakt je dat blij? Waarom? Kan je een concreet voorbeeld noemen?

16 Liefde kan moeilijkheden aan

In zijn boek "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" neemt Jerry Cook de ruimte om een hoofdstuk te wijden aan het omgaan met moeilijkheden (nl. hfdst 7).

Het is naïef om te denken dat als er liefde is, er geen problemen en conflicten zullen zijn.

Kijkend naar de Evangeliën zien we dat de 12 discipelen vaak gewoonweg 12 problemen zijn, zowel voor zichzelf, voor Jezus en voor anderen.

We moeten het er maar mee doen. Hoe we er zelf mee omgaan dat is de kwestie waar het om gaat.

Problemen met mensen hebben vaak te maken met bepaalde karaktereigenschappen, schrijft Jerry Cook. Een aantal voorbeelden die hij heeft:

1) De geest van kritiek

Er is niets zo tegengesteld aan liefde, aanvaarding en vergeving als een geest van kritiek.

Wanneer er iets verkeerd is of er vragen zijn, breng dat dan aan de orde in alle openheid en zorg (liefde). Maak er geen geheime missie van om tegenstanders uit de weg te gaan en medestanders te ronselen.

2) Lange tenen

Aanstoot nemen doen we van tijd tot tijd allemaal want helaas gaat alles niet zoals wij het willen en wanneer wij het willen. We kunnen uit liefde en zorg voor elkaar respect hebben voor elkaar, maar soms moeten we gewoon doen wat we doen moeten. Indien iemands tenen worden geraakt, is het goed dat die persoon daar zelf wat van zegt of er iets mee doet. Bij voorbaat rekening houden met wat mensen zouden kunnen vinden, werkt alleen maar verlamdend. Indien we in die mate rekening houden met Jan en alleman, is het beter helemaal niets te doen en vooral niets te ondernemen als gemeente.

Discussievragen:

1. Indien we samen zijn en samen doen, zijn er altijd problemen en conflicten. In hoeverre is dit waar? Is het mogelijk lief te hebben zonder "pijn"?
2. Indien jij kritiek hebt, hoe ga je daarmee om? Indien mensen kritiek hebben op jou, hoe ga je daarmee om? Is er ruimte om kritiek te uiten en te ontvangen?!
3. "Aanstoot nemen" of "aanstoot geven". Leg uit wat aanstoot voor je betekent. Hoe ga je ermee om (zowel wanneer je aanstoot neemt en jij volgens anderen aanstoot aan hen geeft)? Hoe kunnen we elkaar helpen om het klimaat van gemeente-zijn open en gastvrij te houden en ruimte te geven voor kritiek om dat te uiten en ervan te leren?

17 Liefde is dienstbaar I

In Jerry Cook's "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" schrijft hij in hfdst 8 over het belang van de lokale gemeente om dienstbaar te zijn in Jezus' naam in de maatschappij.

Het is "het concept van de akker is de wereld" in praktijk.

Het dienen van Jezus Christus, was een dienen van de wereld. Joh.3:16 praktisch gemaakt.

Jezus die zelf zegt dat Hij gekomen is om het verlorene te zoeken en te redden (Luc.19:10). En gelijk de Vader Hem zendt, zo zendt Hij ons (Joh.20:21).

Discussievragen:

1. Wat is het gevolg wanneer we als christenen alleen maar zorg hebben voor elkaar?
2. Lees Joh.3:16. Als het gaat om dienstbaarheid, hoe kan je deze tekst zien in een groter "licht" dan alleen de kruisdood van Jezus?
3. In welke mate zijn wij (en ben jij) bezig het verlorene te zoeken? En hoe red je hen? Hoe ervaar jij zelf dat dit meer is dan "evangeliseren"?
4. Lees Joh.20:21 en Matt.28:18-20. In hoeverre spreken deze verzen elkaar tegen? En in hoeverre verduidelijken deze opdrachten elkaar? Hoe kan je dit in eigen woorden samenvatten?
5. Waarom vind je het wel (of juist niet) moeilijk om in de maatschappij dienend namens Jezus bezig te zijn? Hoe kunnen we elkaar daarin helpen en aanmoedigen?

18 Liefde is dienstbaar II

*In Jerry Cook's "Liefde, Aanvaarding en Vergeving" schrijft hij in hfdst 8 over het belang van de lokale gemeente om dienstbaar te zijn in Jezus' naam in de maatschappij.
Doe goed en leent zonder op vergelding te hopen... Luc.6:32-35*

Discussievragen:

1. Lees Luc.6: 32-35. Wat is hier zo bijzonder aan? In welke mate zijn wij zelf berekenend: willen we eerst weten wat iets opbrengt en welk voordeel het met zich mee brengt voor we iets willen doen?
2. God had lief, Joh.3:16. En Hij gaf. Hij gaf Zijn eniggeboren Zoon... Als wij lief hebben zoals God onze Vader (Ef.5:1-2) in welke mate is deze liefde dan tastbaar en zichtbaar als "gevende" liefde?
3. Wat zouden we praktisch voor iemand in onze omgeving (persoonlijk en/of als gemeente) kunnen doen om liefde praktisch te maken? NB. Jerry Cook geeft het voorbeeld in hfdst 8 van een (ongelovige) man wiens huis afbrandde en welke met hulp van de gemeente (financieel en praktisch) weer werd opgebouwd. Mag het helpen van anderen wat kosten (tijd, geld, energie) zonder dat we zeker zijn van een opbrengt of teruggave?
4. Lees Matt.5:43-48. Bespreek met elkaar een aantal mogelijkheden om dit praktisch te maken voor je leven en dat als lokale gemeente. Wanneer en hoe gaan we het vervolgens doen?

19 Terugblik en blik vooruit

Lees 1Korinthe 13 en Joh.13:34-35

Discussievragen:

1. Wat heeft dit seizoen betreffende dit thema de meeste indruk op je gemaakt? Waar ben je veranderd en waarvan heb je geleerd? Kan je een concreet voorbeeld geven?
2. Denkend aan de termen "liefde, aanvaarding en vergeving", heb je hiervoor een nieuwe levensstijl gevonden? Heb je deze dingen ervaren? Zijn ze nog steeds even abstract als theologische term? Waarom (niet)?
3. Is de gemeente (en jij dus ook) gegroeid/ veranderd als het gaat om liefde voor elkaar, aanvaarding van elkaar en vergeving naar elkaar? Waar blijkt dat (niet) uit?
4. Welke discussies zijn er nog gaande, bijvoorbeeld nav. de vragen van de thema's voor de avonden? Wat gaan we daaraan of daarmee doen?
5. In welke mate is deze lokale gemeente voor jou een "thuis"? Is het veilig voor je? Is het een plaats waar je herstelt en tot (geestelijke) wasdom komt?
6. Is het (nog) leuk om bij een gemeente te horen en kom je er graag? Trek je graag met de mensen op die deel uit maken van deze lokale gemeente? Of zijn de mensen (of bepaalde mensen) een reden om die plaats (de samenkomsten) te vermijden? In welke mate denk je erover om weg te gaan, niet meer te komen of elders "je heil" te zoeken? Wat draagt daartoe bij en wat voorkomt het dat je "vertrekt naar elders"? Is er de veiligheid en ruimte om dit kenbaar te maken en deze vragen en zorgen te uiten? Of er is een taboe?!

BIJLAGE I - De Twee Modellen in een overzicht (bij # 11)

<i>Kerk/Gemeente als Akker</i>	<i>De Akker is de wereld</i>
<p>A). Nadruk: Locatie</p> <p><i>Gelovigen gaan naar de 'kerk' toe</i></p>	<p>A). Nadruk: Jezus vertegenwoordigen</p> <ul style="list-style-type: none"> -aanbidding -opbouw -vermenigvuldiging <p>= toegerust worden</p> <p><i>De gemeente komt tezamen</i></p>
<i>Naar de Kerk gaan versus de Kerk zijn</i>	
<p>B). Doel: Activiteiten</p>	<p>B). Doel: Mensen!</p> <p>Niet een gebouw, het programma, de liturgie, maar het samen komen en onder de indruk zijn van de mensen die er zijn en we ontmoeten, zoals Jezus, Luc.15:1-2</p>
<p>C). Hoe het functioneert:</p> <ul style="list-style-type: none"> -specialisten in dienst -voorganger/leiders als activiteiten planners en organisatoren <p><i>-Organisatie ~ om mensen aan te trekken en "vast te houden"</i></p>	<p>C). Hoe het functioneert:</p> <ul style="list-style-type: none"> -alle leden hebben gaven en talenten -allen zijn leden van datzelfde Lichaam -leren wat het betekent en hoe het werkt om als Jezus te zijn in onze maatschappij (strategisch geplaatst zijn) <p><i>-Toegerust worden ~ omdat de Geest van Jezus IN je leeft</i></p>
<i>Mensen uitnodigen om te KOMEN versus elkaar bemoedigen om te GAAN</i>	
<p>D). Motivatie: de (lokale) gemeente is als een doel en voor zichzelf</p> <ul style="list-style-type: none"> -mensen en nieuwe mensen zijn nodig als "brandstof" om de organisatie draaiende te houden 	<p>D). Motivatie: de (lokale) gemeente als Gods instrument in de maatschappij (de wereld) om redding te brengen aan de "ongelovigen" als het Lichaam van Jezus Christus</p>
<i>De noodzaak om mensen te "hebben" om voor de organisatie versus de noodzaak om goede prioriteiten te stellen en keuzes te maken als kind van God</i>	

Bijlage II Voor de Kringleiders en/of gespreksleiders

Net als voorgaande seizoenen heb ik heb deze bijlage bijgevoegd omdat ik denk dat het goed is om bij sommige discussievragen wat achtergrond informatie te geven die voor de kringleider en/of degene die de avond voorbereidt belangrijk kan zijn.

De vragen zijn net als vorige jaren en bij de vorige thema's optioneel om tot een 'levendig' gesprek te komen. Je kan en mag vanzelfsprekend kiezen of je alle vragen bespreekt, of (slechts) een aantal of er zelf vragen bijmaakt. Alle vragen hoeven dus niet per se besproken te worden. Beter een goed gesprek nav. één vraag die tot "verhalen" leidt, dan schools "een programma" volgen. De discussievragen dienen dus werkelijk als een aanzet tot een gesprek met elkaar.

Belangrijk is dat we van elkaar leren en naar elkaar luisteren. Meninge kunnen en mogen verschillen. De leden en met name de kringleiders weten waar we als gemeente betreffende geloof voor staan.

Het doel van de kringen is niet "onderwijs" – daar zijn de cursussen, de Bijbelstudie en de trainingen voor. Het doel van de kring is opbouw van elkaar op een gelijkwaardige manier: we leren van elkaar en ontdekken op basis van relatie samen nieuwe dingen in de Bijbel en van de Heer in ons midden en in ons leven. Laat de discussie dan ook persoonlijk en interactief zijn.

Mochten er nav. een kringavond vragen zijn betreffende het thema of een onderwerp op basis van de vragen of indien er onduidelijkheden zijn, neem dan uiteraard contact met mij (Oscar) op!

Aanvullingen of achtergrond informatie bij sommige vragen

1 Johannes 13 en 1Korinthe 13

1. Jouw antwoord
2. Jouw antwoord
3. Bijv. minderwaardigheid, cultuur waarin we leven is weinig bevestigend. Je moet jezelf profileren in deze wereld.
4. Jouw antwoord
5. Jouw antwoord

2 Wees perfect!

1. Jouw antwoord
2. De context is de zorg voor anderen, het bidden voor en liefhebben van vijanden. Het gaat dus niet om perfect zijn volgens de regels van de wet.
3. Jouw antwoord. NB. Agape maakt inderdaad geen onderscheid.
4. Jouw antwoord. Agape als de liefde die God als Vader heeft is voor ons mogelijk wanneer we die liefde voor onszelf kunnen ontvangen. De bron van die liefde zal de Heilige Geest in ons dienen te zijn, Rom.5:5

3 Bid voor je vijanden

- 1-3. Jouw antwoord
4. Jouw antwoord. Het centrale punt in de Bijbelse theologie is altijd dat geloof gebaseerd is op relatie met God en de erkenning dat God *God* is, ook al kunnen we dat niet theoretisch of praktisch verklaren.

4 Abstract of persoonlijk praktisch

- 1-3. Jouw antwoord
4. Jouw antwoord. Het idee is wel om uit te dagen dit persoonlijk te maken om vanuit deze tekst een vertaalslag te maken naar ons getuigenis van Jezus' liefde in de gemeente en naar de wereld toe.
5. Indien mogelijk kom hier op de volgende kringavond op terug en daag mensen uit hiervan verslag te doen (te getuigen).

5 Kenmerken van gemeente zijn

- 1-2. Jouw antwoord
3. Jouw antwoord. *Bedekken onder mantel van de liefde* is geen Bijbels idee of spreekwoord. Het spreekwoord is als zachte heelmeeesters die stinkende wonden maken: Het bedekken om er maar niet over te praten, het te verzwijgen, in de doofpot te stoppen en onder de mat te vegen. Het tegenovergestelde van de Bijbelse liefde is waar: het bedekken van de liefde is het vermijden en voorkomen van roddels en kwaadsprekerij. Liefde is blij met de waarheid die aan het licht komt: mensen die bijv. zelf hun zonde belijden en zo herstel mogelijk te maken.
4. Jouw antwoord
5. Jouw antwoord. Jerry Cook spreekt over de wereld waar we eerst elkaar leren kennen en dan al of niet bevriend worden en elkaar "lief hebben". In de maatschappij is de liefde en vriendschap op basis van ervaring en gemeenschappelijkheid, niet zo zeer een keuze bij voorbaat.

6 Aanvaarding en vergeving

1-2. Jouw antwoord

3. Jouw antwoord. Vergeving is een keuze. Kost pijn en verdriet, vaak omdat we zaken moeten uitpraten en elkaar moeten opzoeken en naar elkaar luisteren. De inspanning om elkaar te willen begrijpen en tot elkaar willen komen. Het proces van verzoening is helaas niet altijd mogelijk omdat door de zonde teveel schade is berokkenend. Als voorbeeld: wanneer twee mensen gescheiden zijn en ieder weer een andere relatie is aangegaan en getrouwd is en mogelijk kinderen heeft in een nieuw huwelijk of relatie, dan is herstel van de vorige relatie niet mogelijk. In dit geval is vergeving wellicht mogelijk, verzoening – in de betekenis dat alles wordt als “voorheen” – niet.

4. Jouw antwoord

7 Fundament van de gemeente

In de vragen worden respectievelijk de door Jerry Cook mogelijkheden aangesproken:

1. We gaan van crisis tot crisis. Jouw antwoord

2. We volgen dat wat momenteel de mode of de “hype” is in de christelijke, evangelische “wereld”. Jouw antwoord

3. We volgen als lokale gemeente ons traditionele concept. Jouw antwoord

8 Liefde sluit niemand uit

1-3. Jouw antwoord

4. Jouw antwoord. Het is goed om hier te beseffen dat deze vraag en discussie persoonlijk en snel als kwetsend opgevat kan worden, zeker door mensen zonder kinderen of die een traditionele (kerkelijke) achtergrond hebben. Probeer als gespreksleider te stimuleren dat men naar elkaar luistert en men elkaar begrijpen wil. Vat desgewenst in eigen woorden samen wat men over en weer gezegd heeft. Gemeente zijn, is altijd gebaseerd op menselijke relaties en is dynamisch: we willen als gemeente samen leren om samen gemeente te zijn: Gemeente zijn dat doen we samen. Dus ook in dit opzicht hebben we geen “traditioneel” concept van hoe we met de kinderen en de gezinnen in de gemeente omgaan. Voorkomen dient te worden – te allen tijde! [NB. Dit is wat ik als voorganger vind (Oscar)] – dat kinderen worden gezien als problematisch en lastig (per definitie). De discussie leidt hopelijk tot het gezamenlijk zorg hebben voor alle leeftijden binnen de gemeente. Vanuit deze vraag is de sprong te maken naar de praktische vraag 6.

5-6. Jouw antwoord

9 Gemeente als Gods instrument I

1-4. Jouw antwoord

10 Gemeente als Gods instrument II – twee modellen (a)

1-5. Jouw antwoord

11 Gemeente als Gods instrument III – twee modellen (b)

1-3. Jouw antwoord

4. Jouw antwoord. De ervaring heeft geleerd dat organisatie mensen vermoeit. De organisatie in stand houden, komt voort uit het idee dat wat georganiseerd is (vaak traditioneel) belangrijker is dan de mensen zelf. Wanneer wat we organiseren niet de mensen dient, maar omgekeerd dat mensen de organisatie (van het kerk-zijn) moeten dienen dan is dit inderdaad “onuitsprekelijk vermoeid”, om het met Prediker 1 te zeggen. Als gemeente Zout & Licht spreken we over dynamieken van gemeente zijn om als gemeente Bijbels en gezond te kunnen functioneren: Dynamiek 1, 2 en 3 (resp. aanbidding, opbouw en vermenigvuldiging) is iets wat we tezamen doen. Om dit mogelijk te maken is hieraan dienstbaar de dynamiek 4 (leiderschap) en 5 (organisatie en administratie). Dynamiek 4 en 5 dienen altijd ondergeschikt en dienstbaar te zijn aan de mensen (de leden van de gemeente). Deze laatste twee dynamieken (leiderschap en organisatie/administratie) zijn “slechts” het zogenaamde werk achter de schermen... Want dat wat zichtbaar moet zijn, is onze relatie naar God de Vader (aanbidding), elkaar (opbouw) en de wereld (vermenigvuldiging) waarin we leven (resp. dynamiek 1, 2, 3).

5. Jouw antwoord

12 Ieder kan (en wil) gebruikt worden

1-4. Jouw antwoord

13 Toegerust tot dienstbetoon I – (a) de Heilige Geest

1-4. Jouw antwoord

#14 Toegerust tot dienstbetoon II – (b) het Woord van God

1-4. Jouw antwoord

#15 Ieder zijn of haar bediening

1-5. Jouw antwoord

16 Liefde kan moeilijkheden aan

1-3. Jouw antwoord

17 Liefde is dienstbaar I

1. Jouw antwoord. Denk bijvoorbeeld aan: de gemeente wordt dan een “club” voor en in zichzelf in plaats van een kracht van God in de maatschappij.
2. Jouw antwoord. Als voorbeeld kan zijn dat liefde van God in Christus niet alleen wordt gezien in de kruisdood maar ook in Zijn zorg en compassie voor de mensen. Hij deed niets tenzij Hij het van de Vader hoorde en zag. God is liefde (1Joh.4:16-18) en dus alles wat Jezus namens de Vader sprak en deed waren uitingen van Gods liefde.
3. Jouw antwoord
4. Jouw antwoord. Een idee kan zijn: Jezus is als enige voor de zonde van de wereld gestorven, wij kunnen daar niets aan toevoegen. Wij doen de dingen die Jezus deed, maar we maken mensen niet tot onze discipelen maar tot die van Hem. De opdrachten verduidelijken elkaar dat in het doen wat Jezus deed, ik anderen tot zijn discipelen help te zijn en ik door mijn daden en naleving/navolging van Jezus anderen onderwijs wat Hij mij geleerd heeft.
5. Jouw antwoord

18 Liefde is dienstbaar II

- 1-4. Jouw antwoord

19 Terugblik en blik vooruit

- 1-3. Jouw antwoord
4. Jouw antwoord. Pas op: Het gaat meer om het nadenken over de vraag dan het specifieke juiste (theologische) antwoord hierop te vinden of te geven. Van tijd tot tijd zullen we zelf en gezamenlijk deze vragen moeten heroverwegen inclusief de antwoorden die we eerder hebben gevonden.
5. Jouw antwoord.
6. Jouw antwoord. Als aantekeningen hierbij: Wanneer er openlijk en vrij over gesproken kan worden met respect voor elkaar en zorg voor de ander, dan heb je als kringleider veel gewonnen in het stimuleren van een open sfeer in je groep. De ervaring is helaas namelijk dat dit soort gedachten na vertrek van een gemeentelid pas worden geuit of besproken.

<<Oscar Griffioen
08.2014